

Aile

Kevser BAKI

ÇOCUKLARLA ALİŞ VERİŞ

Gocuklarla alışveriş yapmak gerçekten zordur. Özellikle büyükşehirlerde ve büyük marketlerde çocuklarla yapılan alışverişlerin sonunda çoğunlukla geriye stres kalır. Ama çocukların da alışverişe gitmeye, çevrelerini tanımaya ve sosyal hayata alışmaya ihtiyaçları vardır.

Çocuklar her şeyi görmek,

koklamak, tatmak, denemek, her şeye dokunmak istedikleri gibi, her şeye sahip olmak da isteyebilirler. Bu davranışlar onlar için doğaldır; çünkü çocuk, yetişkin gibi duygularına hâkim olamaz. Bunun için çocukla alışveriş kâbusa dönüşmeden önce birtakım tedbirlerin alınması gerekmektedir.

Alışveriş kuralları çocuğa açıklanmalı;

Alışveriş yaparken yanımdan uzaklaşmamalıyım.

Alışveriş yerinde koşmamalı, alışveriş yaparken bağır-mamalı, alçak sesle konuşmalıyız. Sadece ihtiyacımız olan şeyleri almalıyız.

İhtiyaçlarımızdan parasını ödeyebileceğimiz kadarını alabiliriz Yürüyen merdivenlerde elimi bırakmamalıyım

Kazara kaybolma gibi bir durum olursa; tanımadığın birisiyle alışveriş yerinden çıkıp gitmemelisin. Oradaki görevliye durumu anlatmalısın Adımızı, soyadımızı, telefonumuzu ve adresimizi vermelisin v.s. gibi... Bu kurallara uymamanın sonuçlarının neler olacağı da belirtilmeli;

Eğer yanımdan ayrılırsan birbirimizi kaybedebiliriz Eğer koşar ve bağırırsan, alışveriş yerinden ayrılmak zorunda kalabiliriz Alışveriş sepetinde ayağa kalkarsan ya da çok hareketli olursan, sen tekrar otuncaya kadar duracağız.

Alışverişte listemizde olmayan ve ihtiyaç dışı herhangi bir şeyi almaya kalkışırsan kesinlikle almayacağız.

Gerekirse alışverişini yarıda bırakacağız. Aynı şeyde ısrar edersen bundan sonraki alışverişe gidemeyebilirsin v.b. gibi...

Alışverişe çıkmadan önce ve alışveriş esnasında bazı önemli noktalara dikkat etmeliyiz;

Adımızı, soyadımızı, telefon numaramızı yazdığımız bir kâğıdı çocuğun cebine koymalıyız.

Alışverişe gitmeden önce çocuğumuzun tuvaletini yaptırmalıyız.

Eğer tuvalet eğitimi almamışsa, mutlaka yanımda bez bulundurmalıyız.

Çocuğumuzun karnını mutlaka doyurup, suyunu içirmeliyiz. Yanımıza su almayı ihmal etmemeliyiz.

Çocuğumuzla ilgili bir şey alacaksak, ilk önce onları almamızdır. Yürüyen merdivenlerde, çocuğumuzun elini bırakmamalıyız.

Alışveriş arabasını birlikte sürmesine izin vermeliyiz. Çocuğumuzun kaybolması gibi bir tehlikeyle karşılaşsak, hemen görevliye bildirilmeliyiz.

Çocuğumuzun alışverişe katılmasını sağlamalıyız. Mesela, raflardan sadece bizim istediğimiz şeyleri alıp bize vermesini isteyebiliriz.

Meyve veya sebze alıyorsak çocuğumuzun seçmemize yardım etmesine izin verebiliriz.

Alınan ürünlerin renkleri, şekilleri, tadı gibi konularda onunla konuşmak; hem çocuk için eğitici olur hem de birlikte alışveriş zevk katar.

Çocuğumuzdan, kırılmayacak, ağır ve tehlikeli olmayan eşyaları taşımamıza yardım etmesini isteyebiliriz. "Limonları taşımama yardım edersen çok memnun olacağım". Çocuğumuza, söz hakkı tanımak, onun görüş ve fikirlerini önemsemek, çocuğumuzun kendisini yeterli hissetmesine ve kendisine güven duygusunun oluşmasına yardımcı olacaktır. Her isteği karşılanmayan çocuk ilk etapta sızlansa

da bu durumla biz çocuğumuza her istenilenin her an elde edilemediği gerçek bir dünyaya hazırlanmış oluruz. Ve o, bunu gerçek hayatla karşılaştığında fark edecektir. Hiç kimsenin değerinin; yiyeceklerinin, içeceklerinin bolluğuyla, giyeceklerinin pahalı, markalı ve güzel oluşuyla, oturduğu evin lüks oluşu ya da arabasının markasıyla ölçülemeyeceğini anlatmalıyız.

Aile sevgisinin parayla satın alınamayacağını; insanların değerinin; ancak sevgi, saygı ve insani vasıflarla ölçülebileceğini vurgulamalıyız.

Eğer bunu yapamazsak; kendi değerini giydiği, sahip olduğu şeylerle, nasıl görüldüğüyle belirleyen çocuk, diğer insanları da kim olduklarıyla değil, nelere sahip olduklarıyla yargılar. Bu tehlike, ergenliğe geçişle birlikte büyür.

Onlara almak kadar vermenin zevkini de örnek olarak öğretmeliyiz. Öncelikle, bizim yardıma ihtiyacı olanlara severek-isteyerek verdiğimizizi görmeleri gerekir.

Çocuklar kumbara v.s gibi yerlere para atmaları severler; yardım sandıklarına veya sadaka kutularına parayı onun atmasını sağlayabiliriz.

Bu davranışın da nedenini anlayacakları şekilde onlara açıklamalıyız. Merhamet, şefkat ve yardımlaşmanın önemini kavratmalıyız.